

не функционира. А защо е така — за това не се говори.

Въ древността още, при единъ отъ индуски-тѣ учители се явилъ единъ отъ неговитѣ ученици, да иска нѣкакви правила за живота. Учителътъ му казалъ: Ще отидешъ на гробищата и ще ходишъ отъ гробъ на гробъ, да говоришъ на умрѣлитѣ най-хубавитѣ работи, каквито дойдатъ на ума ти. Каквото ти отговорятъ, ще дойдешъ да ми кажешъ. Ученикътъ отишълъ на гробищата и започналъ да говори на умрѣлитѣ най-похвални работи: че сж велики хора, светии, че сж допринесли много за човѣчеството, че като тѣхъ други нѣма и т. н. Вслушва се да чуе нѣкакъвъ отговоръ—ни гласъ, ни услишание. Връща се при учителя си, да му разправи, какво направилъ. Учителътъ му казалъ: Сега пакъ ще отидешъ при умрѣлитѣ и ще имъ говоришъ най-лоши думи, ще ги ругаешъ и ще видишъ, какво ще ти отговорятъ. Ученикътъ отишълъ при умрѣлитѣ и имъ говорилъ най-лоши думи. Връща се при учителя си и казва: Пакъ ни гласъ, ни услишание. Тогава учителътъ му отговорилъ: „Ако искашъ да разберешъ смисъла на живота, вземи поука отъ мъртвитѣ — и когато те хвалятъ, и когато те корятъ, и когато си щастливъ, и когато си нещастенъ — ни гласъ, ни услишание, нито дума по това!

Казвамъ: всички хора иматъ слабостта, като имъ дойде нѣкое страдание, търсятъ нѣкого, да се изкажатъ, да имъ олекне малко. Като имъ дойде нѣкое щастие, търсятъ нѣкого, да се изкажатъ, да сподѣлятъ радостта си. Знаете ли, на какво мязатъ тия хора? Тѣ мязатъ на ония гумени топки, или гумени куклички, съ които децата си играятъ. Тия гумени топки иматъ въ срѣдата си една дупчица, и като натиснатъ топката, тя издава звукъ. Децата